

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY

ROZLOHA: 60,1 ha

KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ: Hodkovičky

NEJVÍCE ZASTOUPENÉ DŘEVINY: dub zimní a borovice lesní

PŘEVLÁDAJÍCÍ STANOVIŠTĚ: živná stanoviště

VĚK POROSTŮ: Nejvíce je zastoupena 6. věková třída, tedy věk 101-120 let

LESNÍ POROSTY: 61,1 ha

NELESNÍ PLOCHY (LOUKY, VODNÍ PLOCHY, CESTY): 1 ha

VLASTNÍK LESA: Hlavní město Praha

SPRÁVCE LESA: Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy

ÚDRŽBU PROVÁDÍ: Lesy hl.m. Prahy

1. Vodohospodářské přehrážky
2. Původní les - nyní zastavěno
3. Usychání dubů v důsledku výstavby silnice

Dětské hřiště

Veřejné ohniště

Doporučené cyklotrasy

Zastávka MHD

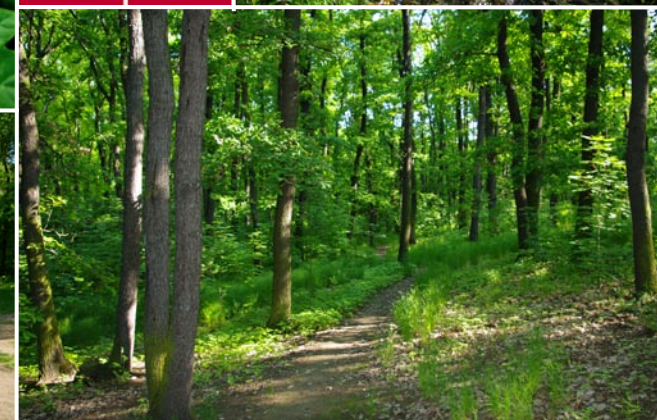
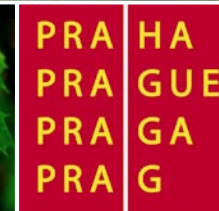
— Hranice lesa

V ROCE 2008 VYDAL ODBOR OCHRANY PROSTŘEDÍ MAGISTRÁTU HL. M. PRAHY

Autoři textů a fotografií: Ing. Dan Frantík, Mgr. Jana Karnecká

Fotografie na úvodní stránce (zleva doprava, shora dolů): retenční nádrž Hodkovičky, Zátíšský potok, javor mléč, dětské hřiště u Cortéze, les Hodkovičky

LESY V HODKOVIČKÁCH

HISTORIE A SOUČASNOST LESA

Lesy v Hodkovičkách náležely pravděpodobně od 13. století Vyšehradské kapitole, která v Hodkovičkách vlastnila statek s tvrzí. V 15. století se Hodkovičky i s lesem staly majetkem Nového Města pražského a hospodářsky zajišťovaly novoměstské špitály a kostely. Od konce 15. století tvořily Hodkovičky jeden hospodářský celek s tvrzí v Krči. Je doloženo, že v roce 1844 obnášel les při statku Horní Krč asi 110 jiter a sestával se ze dvou revírů - Hodkoviček a Borový, které byly porostlé vesměs borovicí. Koncem 19. stol. přešel statek v Hodkovičkách do soukromých rukou.

Pozůstatky původního lesa jsou stále patrné ve vilkové čtvrti nad Zátíšským potokem - v zahradách se můžeme povšimnout starých stromů, které dříve k lesu náležely.

V současné době se v lese se hospodaří s důrazem na návrat k původnímu přirozenému složení dřevin, jehož základem je zde zejména dub, habr a buk. S ohledem na rekreační funkci lesa jsou též vysazovány i jehličnany (zejména douglaska, modřín a borovice).

Všechny lesy v majetku Hl. m. Prahy, tedy i lesy v Hodkovičkách, jsou obhospodařovány podle zásad trvale udržitelného hospodaření v lesích.

Praha je od května 2007 držitelem mezinárodního, ekologicky přísného lesnického certifikátu Forest Stewardship Council (FSC), který hospodaření v lesích směřuje k dosažení přírodě blízkých lesních porostů. Všechny používané technologie jsou šetrné k lesním ekosystémům a životnímu prostředí.

Smutnou ukázkou z dřívějších let, jak může člověk negativně ovlivnit přírodu, je usychání stromů podél zářezu ulice Československého exilu, kde došlo k prudké změně vodních poměrů v půdě.

Lesy v Hodkovičkách jsou hojně využívány k procházkám i cyklistickým výletům. Velmi malebné je zejména údolí Zátíšského potoka. Zátíšský potok pramení v sídlišti Novodvorská a jeho celková délka je 3 km. Na potoce byly v minulosti vybudovány tři rybníky, a to rybník U Vodotoku, retenční nádrž Hodkovičky a Zátíšský rybník. Údolí Zátíšského potoka vytváří údolní enklávu zeleně mezi rozsáhlými územími sídlišť Novodvorská, Lhotka a Modřany. Rybník U Vodotoku byl v roce 2007 odbahněn a kompletně zrevitalizován a stal se tak významnou pražskou přírodní lokalitou. V rákosinách v horní části rybníka hnízdí např. řada druhů vodních ptáků, rybník je také stanovištěm vzácného plavínu štítinatého.

V lese roste zdomácnělý janovec metlatý

The mark of responsible forestry
SW-FM/COC-2345
© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

ZASTOUPENÍ DŘEVIN

Snahou správce lesa je, aby se zastoupení dřevin co nejvíce blížilo původnímu přirozenému složení porostů v daném území. Současné procentuální zastoupení dřevin znázorňuje graf 1. Ideální (přirozené) zastoupení dřevin zobrazuje graf 2.

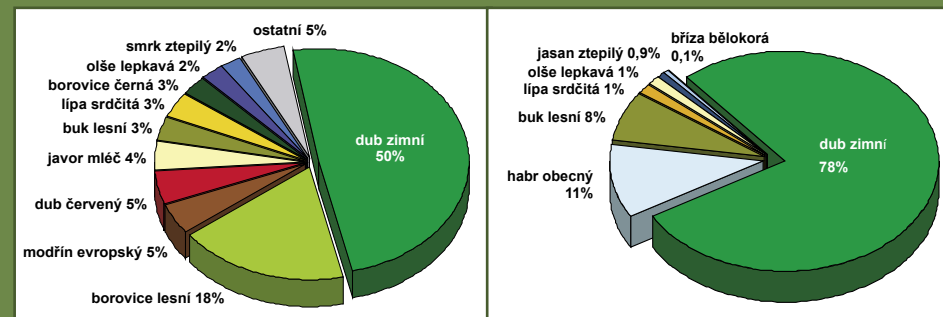
Přirozené zastoupení dřevin vychází z vlastností daného stanoviště, které jsou charakterizovány zejména klimatickými poměry a půdními vlastnostmi daného území. Rozložení jednotlivých stanovišť v lese zobrazuje graf 3.

Exponovaná stanoviště nižších poloh - stanoviště prudkých a exponovaných svahů
Živná stanoviště nižších poloh - stanoviště na úrodných půdách, svahy až plošiny
Oglejené chudé stanoviště nižších a středních poloh - chudá zamokřená stanoviště

Na území lesa převládají živná stanoviště nižších poloh. Tyto podmínky vyhovují zejména dubu, buku lesnímu a habru obecnému.

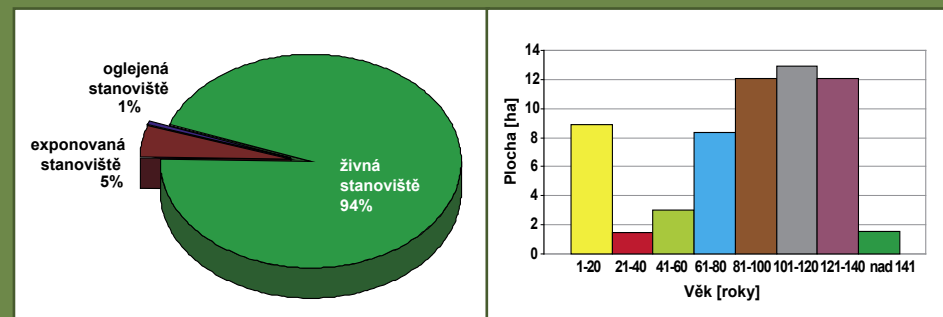
VĚKOVÁ SKLADBA POROSTŮ

Věková skladba porostů je jednou z hlavních charakteristik stavu lesa a vypovídá také mnohé o jeho historii. Z grafu č. 4 např. vyplývá relativně vysoký podíl lesů do 20-ti let, což je dáno především výsadbami v 2. pol. 90. let 20. stol., kdy došlo k hromadnému usychání smrků v oblasti „U Lidušky“ a v lese pod Policejní akademií. Rovněž lze z grafu vyčíst, že obnova lesa před 20-ti až 60-ti lety nebyla téměř prováděna. Nezvykle vysoký je i podíl starých porostů nad 100 let věku, což může při zhoršení zdravotního stavu dubů nebo borovice způsobit značné problémy s obnovou lesa.

1. Procentuální stávající zastoupení dřevin

2. Ideální (přirozené) zastoupení dřevin

3. Rozložení jednotlivých stanovišť

4. Věková skladba porostů